

SZEGEDI HIRADÓ.

75-ik szám.

Szombaton, september 21-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői iroda:

Széchenyi-tér, Pfann-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Vidékre postán és Szegeden bázhozfordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt osztr. ért.
Helyben elvitelve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petítor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beigatásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petítor igatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Előfizetési felhívás

SZEGEDI HIRADÓ

october—decemberi folyamára.

Azon nemes részvét, mely lapunkat keletkezte óta figyelmére méltatá, feljogosít bennünket, hogy t. olvasóinkat vállalatunk szives pártolására továbbra is bizalmasan felhívjuk, igérvén: hogy valamint eddig főfeladatunk volt városunk érdekeit, a haza és tiszavidék állapotát elfogulatlan hű szellemen képviselni; úgy a körülményekhez képest ezentul is mindent el fogunk követni, hogy lapunk a legnagyobb magyar város nevére mindenkor méltó legyen.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Szeged, 1861. septemberben.

Szerkesztő: Szabó Mihály. Kiadó-tulajdonos: Burger Zsigmond.

A helybeli iparossegéd-egylet ügyében.

A címzett egyletnek f. hó 8-án tartott választmányi gyűlésében némely belgazdasági aprólékos ügyek elintézése után örömmel értesült a választmány, mikép a pártfogók száma folyvást szaporodik, jelell annak, hogy Szeged iparos osztálya a haladó kor értelmeinek bódolva, a szellemi művelődés előmozdításaért kitelhetőleg áldozni polgári s hazafiúi kötelességének ismeri. Ellenben az iparos ifjuság szellemi kiskorúságát jelenti azon hanyagság, melyet a Szegeden foglalkozó számos iparossegéd mutatni látszik azon egylet iránt, mely egyedül az ő érdekében, az ő javára annyi nemes sziv-sugalta áldozattal alapított — s gondosan ápolatik.

Vagy talán haszontalan tett volna az egylet tagjává lenni, vagy az ifju iparosokat annak látogatására buzdítani? Vagy mivel némely mesteremberek úgy gondolkodnak, hogy t. i. ha ők el lehetnek, megélhettek illetén egylet nélkül: miért járának oda legényeik is: talán ily szegényes gondolkozásmód von el némely ifjakat az egylet látogatásától?

Lehet, hogy vannak ily fonák nézetű s gondolkozású emberek, kik ha maguk egyet vagy mást nem tanultak, másokra nézve is fölöslegesnek, szükségtelenné tartják azt.

De vizsgáljuk e ferde felfogást közelebről. Tegyük, hogy mielőtt mesterségre lépett az ifju, kitanulta p. o. Szegeden a 4 elemi s 3 reáliskolai osztályt. Vagyis 5 évig részesült a tanodai oktatásban. Most legyen 4 évig gyakornok, 5—6 évig legény vagy segéd, s ha ez idő alatt épen nem vagy csak hanyagul ismételtette a tanultakat: mire céhbe áll, maga gazdája s utóbb családfő lesz: sok költségbe és fáradságba került tudományát nagy részint elfelejti, s alig képes értelemmel olvasni s bármily közönséges levelet szerkeszteni. Az ily elművelődés s a szellemi élet eltörlése vajjon hasznára van-e az embernek akár mint iparosnak, akár mint honpolgár- és családfőnek? könnyen beláthatni.

Már pedig az iparossegéd-egyletnek kitűzött célja s legfőbb hivatása: a szellemi művelődés, a külső simaság megszerzése, a nemes irányú társalgás, a szerzett ismereteknek az emlékezetbe visszaidézése és folytonos gyarapítása, az írás-, olvasás-, számolásbani gyakorlás, hasznos könyvek olvasása, s az irodalom terményeivel való megismerkedés, sziv- és elme-művelő hirlapok olvasgatása,

szóval az értelem és érzelem nemesítése s olyatén fejlesztése, mikép az illető iparos ifjuból egykor a művelt iparos osztálynak kitűnő tagja, a hazáuk díszes és hasznos polgára legyen s valahára magának s családjának boidogítására kellő képességgel bírjon, s emberi s hazafiúi kötelmeinek a lehető legnagyobb mérvben megfeleljen.

Az iparossegéd-egylet ifju tagjai gyakoroltatnak a közéletben előforduló közönséges iratok, p. o. nyugtatvány, árjegyzék stb. szerkesztésében. Műélvezetül oktatást nyernek a zenében is. Legujabban pedig Pozsgay másod-alelnök vezetése mellett a különféle mesterségnél szükséges rajzban is történik gyakorlás.

A legutóbbi választmányi ülésben határozott, hogy a tek. városi hatóság, mint az egylet főpártfogója kéressék meg, miként a t. c. céhbiztosok a céhgyűlések alkalmával az illető cébtestületet figyelmeztessék az egylet jótékony céljára, az iparosmesterek pedig ekép közvetve serkentsék segédeiket az egylet iránti részvételre s annak — mint belépett tagok — látogatására.

Valóban csodálnunk kell ama keskeny határu gondolkozásmódot és azon fonák nézetet, mely némelyeket az egylettől visszatartóztat, vagy azt, mint haszontalant, elmellőzletit. E közöny alkalmasint az egyleti eszmék újdonságából, vagy talán némely sértett hiúságszülte sérelmek érzetéből, vagy, mi legvalószínűbb, az érzéki élvezetvágyak zsarnok uralmától származik.

Minél műveltebb valamely nemzet, annál ott-honosabbak nála az egyletek, s minél több a szellemi s anyagi tökélyre törekvő egylet, annál virágzóbb ott az ipar, emelkedettebb a szellem, gazdagabb a családi élet, nagyobb, hatalmasabb s önállóbb elvekkel bíró ott a nép minden osztálya, ott-honosabb a jólét, biztosítottabb a polgári szabadság s a jog érzete.

Midőn tehát a műveltebb nemzetek iparos ifjai vetélkedve törekednek minden művelődési eszközt felhasználni: akkor a magyar iparos növendékek akár elfoglaltságból, akár hanyagság vagy testi muló élvezet vadászata miatt elhanyagolják önön maguk javát s megvetik jóakaróik tanácsait s érettek tett áldozataikat?

Itt az idő a művelődés zászlója alá seregleni. Ott áll a díszes egyleti helyiség. Tiszta, egészséges légű tágas termek várják a korral haladni akaró ifju iparost. Ott vannak a hirlapok, a hasznos könyvek, az ártatlan időtöltésre szánt játékszerek. Oda várják az áldozni tudó pártfogók s a közjóért fáradni s tenni kész tanárok a magyar iparos osztály ifju bajnokait, nem várva, se nem keresve egyéb jutalmat, mint melyet az öntudat érzet az erény sikere fölött.

A műveltségben folytonosan előrehaladó századunkban a testi és lelki okszerű képzettség nemzeti létünk, erkölcsi értékünk és polgári jólétünk legszilárdabb alapjaul szolgál.

Szent vallásunk öreinek megnyugtatóására ki kell jelentenünk, hogy az egylet jelszava: a vállalkozásosság: munka és szorgalom s testvériség. Az énekbéli gyakorlást csak művelődési eszközzül, de nem külön célul használja az egylet. Vajjon a vallási és a honfűi tiszta érzeményt gerjesztő és ápoló dallamok kárára lehetnek-e az ifjuságnak? Ami pedig némely erkölcsnemesítő szindarabok előadását illeti: csak kiskoru ész gondolhatja, hogy ezáltal az egylet tagjainak színészekké képeztetése célozatlank. Csak hasznos és kellemes időtöltés, ártatlan szellemi élvezet, kül- és belidomítás itt az egyedüli cél. Az utcai hetykeség és korcsmai tivornyázás helyett tüdvös művelődési és nemes mulatozási tárgyul szolgál ez az egylet tagjainak. Vajha iparos ifjunk a művelt nemzetek iparosainak nyomdokán haladva, e téren is törekednének a magyar fajnak és névnek — saját javuk mellett — dísz és dicsőséget szerezni!

Boja Gergely,
egyleti alelnök.

Safarik-ünnepély Nyitra megyében.

E hó 15-ike valóságos visszatükrözése volt az Ujvidéken megünnepelt Tököl-ünnepélynek, hol a szerb és magyar nemzet őszinte baráti, testvéri kezet szorítva, átkot mondott azokra, kik aljas bujtogatások által a népszabadság megsemmisítésére a poklokkal szövöttek.

Safarik József emlékére isteni gyásztisztelet tartatott f. hó 15-én Brezován. Igazán jól esett az ember lelkének láthatni és tapasztalhatni azt, miként ohajtja a szláv nép az őszinte és testvéri viszonyt a magyarokkal. Ezen ünnepélyre többen a mágus urak közül is megjelenvén, a népben a legőszintébb érzelmeket ébresztették, ezáltal a haza oltárán egy örökkön örökké égő érzelmeket le, melynek neve: egyenlőség.

Gróf Eszterházy a dicső b. Jeszenák Jánosnak veje és b. Schmerzing, mind a kettő országgyűlési képviselőnk, ott diszelegtek őszinte szeretetteljes viseletökkel, a többi, őket hitu szerető hazafiak közt, — ott voltak Konrad testvérek — Schubert stb. — nagyszámu urak, kik ezen egyesülési ünnepélyen igen-igen jól érezték magukat.

Az istenitisztelet után baráti lakoma tartatván, Tormay György első emelt szót, éltetvén az összejött vendégkoszort, ily szavakkal:

„Barátim! A dicső Safarik sirjánál nem azért jöttünk össze, hogy sirjunk; de azért, hogy neki megérdemelt tiszteletünket lerójuk. Safariknak két meggyőződése volt, 1-ör: miként a szláv nemzet csak akkor lehet igazán szabad, ha kedves hazánk — ősi szabadságát visszanyeri; 2-ör: miként a közszabadság kivívása csak egy fegyver által eszközölhető, és az a szeretet és egyetértés fegyvere.

Ha mi tiszteletünket nyilvánítani akarjuk Safariknak, ennek sirja fölött tegyük egymásnak azon szent ígéretet: hogy mi ezen meggyőződést magunkévá tesszük; hogy mi ősi szabadságunkat visszanyerve, méltányosak leszünk egymás iránt a polgári jogok kiosztásánál; és hogy kedves hazánk örökségét szeretet- és egyetértésben akarván élvezni, bármikor is, ha ez veszélyben forog, közösen készek vagyunk azt megvédeni. Aki tehát igazán ezen két meggyőződést magáévá akarja tenni — emeljen velem poharat. (Éljen! slava.)

És most, midőn ti mindnyájan ezen meggyőződést követni akarjátok, legyen szabad Safarik sarkóvára felírom azt, amit ma jelszóul kimondtunk — „Csak szabad hazában lehetnek szabadok a nemzetek, — csak szabad nemzetek közt élhet szeretet és egyetértés.“ És végtére legyen szabad egy ciprus bokrot ültetnem Safarik sirjára azon meggyőződéssel, hogy míg e ciprus lombjai közös ápolásunk alatt élni fognak, addig éljen köztünk a szeretet és egyetértés; — a ciprus pedig soha sem fog kihalni, s így örökké éljen a magyar és a szláv közt a szeretet és egyetértés.“

Azután poharat emelt Hross Tamás, aki mindazt, amit Tormay elmondott, magáévá teszi, mert azt igazán dicsőnek, isteninek tartja, s azzal végzi beszédét: „Éljen tehát a magyar és szláv nemzet és Tormay.“

Tormay éltette ismét Deákot és Smolkát s az összes országgyűlést.

Báró Schmerzing magyarul szólalt fel, s igen buzgón szólt a közös szabadságról, melyet kíván kiterjeszteni mindenkire.

Szóltak még Konrad, Tomasovics, Hross, Tormay. Igazán örvendhet mindnyájunk kebele ily nyilvánítások hallatára, bár követnék máshol is ezen dicső és szép egyesülési utat.

Azért köszönet Tormaynak — köszönet mindnyájunk nevében, és legyen meggyőződve, hogy tiszta önzéstelen törekvése mindenhol elismerésre és hála alá talál.

Egy jelenvolt szemtanu többek nevében.
(P. N.)

„Pannonia“ magyar viszonzbiztosító társaság.

Alakítása végett Aebly Adolf, gróf Andrássy Gyula, gróf Apponyi György, gr. Dessewffy Emil, báró Eötvös József, Fluck Ede, Fröhlich Frigyes, Fuchs Rudolf, Gottesmann, Hajós József, Karácsonyi László, Kern Jakab, Kochmeister Frigyes, Koppély Frigyes, Koppély Fülöp, Lévy Henrik, Lónyay Menyhért, Mannó István, Perger Ignác, Rósa Lajos, báró Sennyey Pál, Somssich Pál, gr. Széchenyi Béla, Tóth Lőrinc, Török István, Ullmann M. G., Ullmann Izidor, Ullmann Károly, Ürményi József, Zsivora György, gróf Zichy Ferenc, Weiss Bernát, Wodianer Albert és Wodianer Móric mint alapítók az alulírt bizottmányt hatalmazván meg, az engedély megnyerésére s az első közgyűlésig szükséglet teendőket alulírt bizottmányoknak van szerencsése következőket hozni köztudomásra:

A biztosítási eszme üdvös voltának általános terjedése a biztosított érték folytonos növekedését vonván maga után, hogy a biztosító-társulatok a közönség irányában vállalt kötelezettségeiknek pontosan megfelelhessenek, s a társulati vagyonnak kockázatát nélkül nagyértékű tárgyak biztosítását elfogadhassák, a biztosítási téren nyert tapasztalatok után annak szüksége ismertetett föl, hogy az ilyen, egyenes biztosítással foglalkozó társulatok a náluk biztosított tárgyakra nézve vállalt kockázatának egy bizonyos részét más társulatoknak viszonzbiztosítás végett átengedjék.

Minden országban, hol a biztosítás nagyobb mérvben elterjedt, a biztosítási tizlet szilárdításul látjuk a viszonzbiztosítási társulatokat jó sikerrel működni.

Hazánkban szintén nagy mértékben terjedvén az utóbbi években a biztosítás, s a külföld is bizalomban részesítvén a hazai biztosítási tizletet; az alapítók eljöttek vélték az időt, hazai intézeteink számát egy ujjal, t. i. a viszonzbiztosítási intézettel növelni, mely a bel- s külföldi társulatoktól átengedendő kockázatokat tizleti körébe vonja. A felsőbb helyre fölterjesztett alapszabályok az 1840. évi XVIII. törv. 55. §. c) pontja értelmében szerint engedélyeztetvén; az alulírt bizottmány kedves kötelességének ismeri, a tisztelt hazai közönséggel a program főbb pontjait a következőkben közleni s azt részvényaláírásra tisztelettel felhívni.

A „Pannonia“ magyar viszonzbiztosító intézet alapitőkéje 2 millió o. é. forint, mely 2000 darab ezer frtos részvények által képeztetik.

A részvények fele az alapítók által már fűdözve levén, az idézett törvények értelmében 1000 db ezer frtos részvények a n. é. közönségnek engedtetnek át.

Az aláírásra kitzűzött idő f. é. septemb. 20-tól october 1-ső napjaig terjed.

Az aláírások elfogadtatnak az első magyar általános biztosító-társaság hivatal-helyiségében (Pest újter, a biztosító-társaság saját házában) délelőtti 10—12 óra között, s egy, e célra kitett, a program főbb pontjait magában foglaló ivre sajátke-zűleg jegyeztetnek föl.

A vidéki aláírók sajátke-zűleg aláírt, s a magyar biztosító-társaság igazgatóságához intézett levél által is nyilváníthatják aláírású szándékukat; mely levélben nyíltan kiteendő, hogy az aláírású iven följegyzett kötelezettségeket elvállalják.

Még pedig azon kötelezettséget, hogy minden aláíró a vett felszólítás után azonnal, minden aláírt s számára jutott részvény után 200 o. é. frtot készpénzben befizetend, és hogy midőn a számára jutott részvenymennyiségről tudósítatik, minden részvény után külön 5 frtot fog fűlszerelési költség fejében lefizetni.

Az egyes részvény után még hátralevő 800 frtról — az alapszabályokban látható minta szerinti kötvényt irand alá és szabályszerű fűdözetet mutat ki.

Az esetben, ha a t. közönség részére átengedett 1000 dbnál nagyobb mennyiség iratnék alá, alulírt bizottmány fogja az egyes aláírókra eső részvenymennyiséget meghatározni, mely eljárás eredményéről a részvényesek névsorának közlése mellett az aláírók tudósítatni, s az alakító közgyűlés még october hó folytán összehivatni fog.

Az aláírásra kitzűzött helyiségen az engedményezett alapszabályok megtekinthetők s az aláírók által megkaphatók.

A nyilvános aláírás iránti ezen közlemény, az 1840. évi XVIII. törv. 55. §. c) pontja szerint, sz. k. Pest városa hatóságánál bejelentetett.

Nem kételkedhetünk, hogy a t. közönségnek átengedett ezen 1000 db részvény elvállalásában hazánkiai minden másokat megelőzendnek.

Pest, 1861. sept. 12.

A bizottmány: Fuchs Rudolf, Hajós József, Lévai Henrik, Lónyay Menyhért, Mannó István, b. Sennyey Pál, Ullmann Károly, Ürményi József, gr. Zichy Ferenc.

Felhívás

a londoni kiállítás ügyében.

Az országos központi bizottmány programjában october 15-ét tűzte ki bejelentési véghatár-

időtül azokra nézve, kik a londoni kiállításban termelési vagy iparicikkeikkel résztvenni kívánnak. Tapasztalván azonban, hogy a bejelentések szerkesztését nem mindenki teljesíti a program szerint, s levél útján tudakozás által kellend a hiányokat pótolni: bátor vagyok tisztelettel fölkérni mindazokat, kik bejelentési iveket még nem küldöttek, hogy azt october 1-ső napjáig be-küldeni sziveskedjenek avégett, hogy october 15-ig még elég idő maradjon a netaláni hiányok pótolhatására; minthogy october 15-én az országos központi bizottmány köteles lesz a bejelentéseket Londonba küldés végett fölterjeszteni.

Nem mulaszthatom el ez alkalommal hazánk gyári és kézmű iparosait ujjal felszólítani, hogy a londoni kiállításban minél számosabban vegyenek részt; a nyers termeléssel foglalkozó honfitársaimat pedig különösen kérni: hogy jelentékeny részvétökkel iparkodjanak a külföld előtt hazánk termelési iparának becsületet szerezni, s e végből ajálnám, hogy vidékenként egyesülve közös erővel, s egy kis áldozatot nem sajnálva, igyekeznének felmutatni vidéküknek jelesebb természetményeit.

Azon hir szállong, mintha juhtenyésztök között kevesen gondoskodtak volna annak idejében, hogy a kiállításban résztvehessenek, s hogy e miatt hazai termelésünknek egyik kincse, a gyapju silányul fog képviselve lenni. Ez mindenkép igen sajnós tapasztalás lenne. De ha már segíteni nem lehet, iparkodjunk legalább a többi cikkeknel nagyobb tiztetést kifejezteni, s ezáltal a gyapjukiallítás körüli mulasztást némileg helyreütni.

A kivételre alkalmas gazdasági cikkek közül a gyapjun és gabonán kívül a bor érdemel legnagyobb figyelmet. Zalamegyében máris nagy tevékenység uralkodik a bortermesztök között, hogy a zalai borokat kellő méltóságban felmutathassák. — Vajha Tokaj és Eger vidéke se maradjon hátra, melyeknek borai a külföldön eddig is jó hirben állottak.

Végül még bányász-egyesületeinket bátor vagyok fölkérni, hogy ők is kövessenek el mindent, miszerint hazánkban ezen nevezetes iparága a londoni világ-kiállításon megérdemelt méltánylásban részesülhessen.

Kelt Pesten, 1861. sept. 10.

Jankó Vince,
bizottmányi titkár.

Helybeli ujdonságok.

† (Mit tud a „Presse“ Szegedről?) — Alkotmányos életünk egyik ellene, a bécsi „Presse“ f. hó 19-ki számában azt iratja magának városunkból: hogy nálunk a bécsi központosító kormány újabb intézkedései teljes nyugalommal fogadtattak; hogy a népboldogító kir. biztosokból nekünk is kijutott volna már részünk Staudinger ur személyében, ki — levelező szerint — mint igazságos törvényszéki tisztviselő itt népszerűsége vergődött!; végre: hogy csupán a polgárnagy és másodkapitány — mint nyakas ellenzékiek — fognának a tanácsból eltávolíttatni. A „Presse“nek némileg igaza van. Mi nyugodtak vagyunk, mint vihar előtt a természet; türjük a reánk mért szenvedéseket azon csüggedetlen hit- s reményben: hogy az igaz ügy, ezredéves alkotmányos jogaink, eskük által szentesített törvényeink az önkény fölött végre is diadalmaskodni fognak. Eme hitet osztja Szeged népe s törvényes akarátának kifolyása: a tisztviselő-kar és képviselő-testület; s épen azon okból ragaszkodunk edzett jellemű s hazafias érzelmű polgárnagyunk- s másodkapitányunkhoz, amely okból a „Presse“ zűg-levelezője őket eltávolítani szeretné. Mi a nekünk szánt kir. biztost illeti, ugy vagyunk meggyőződve, hogy értékét azon helyen, honnan ő e roppant megtiszteltetést (!) talán reményli, a qualificatio-táblázatokból sokkal jobban ismerik, semhogy azon népszerűség mérve fölött lennének kétségben, melyre e volt megyefűlnökségi biztos igazságossága által nálunk juthatott. Az is tudva lesz ott fent, hogy nálunk inkább attól félnek némelyek, hogy szó nélkül vesz búcsut a kapufűlától. Nekünk szegedieknek még eddig legalább eszünkbe nem jutott az ördögűt falra festeni, s talán mert fent s alant egyaránt megfelejtkeztek róla, maga nyult az esethez — hát ha így hamarabb szólíttatnék elő?!

— Az új-szegedi tanoda alapitőkéjére következő nemeskeblű adakozók neveit van szerencsénk közzétetni: ft. Tóth János ur mint ivtartó 5 frt, Kreminger Antal 5 frt, Nagy Alajos 1 frt, Bárány Ignác 1 frt, Bezdán Ferenc 3 frt, Zányi Ferenc 1 frt, N. N. 50 kr, Karácsonyi István 1 frt, Arlet József lelkész 1 frt, Melicher Nep. János 1 frt, Pálfy Ferenc 5 frt, Arányi Alajos 1 frt, Egresi Erzsébet 1 frt, Miháfi Ferenc id. 2 frt, Otovay József 2 frt, N. N. 60 kr, Lemle Jozefa 1 frt, Lemle János ifj. 1 frt, Tengelyi Nándor 50 kr, Teplý Mátyás 1 frt, a „Szegedi Híradó“ szerkesztősege 2 frt, Kovács István építész 15 frt.

— F. hó 19-én ment végbe a belvárosi ovoda vizsgálása. A különbben szépszámu kisedek a jelen hívűs napok miatt csak feles számmal jelentek meg a megajók örvendetes napon. Az egyleti választmányi tagok, valamint egyes szűlöknek is szives

ajándékai halomra állottak a vizsga-teremben a kisedek megjutalmazására. Az egylet részéről jelen voltak: a két elnökű és négy választmányi tagnű, az egyletet látogató orvos dr. Rakita, s az egylet titkára, valamint a szűlök közül is néhányan. E szép haladásnak indult ovoda növendékei ártatlan énekűk, ügyes feleletűk az állatországból s földrajzból, hazafias és vallásos szavalmányuk teljes megelégedést s a velük foglalkozó ovó urnak méltó dícséretet vityak ki. A vizsga végeztével az elnökű szives anyai szavakkal közeledett a két nembeli kisedekhez ajándékkal telt kezekkel, valamint a többi tagnűk is; és lön egyszerre a kapott játékszerek és esemegék okozta örömből hangos vigság a kisedek közt, kik bizonyára kedvesen fognak e napra sokáig megemlékezni. A nemeskeblű adakozók, midőn egyrészt az intézet iránti rokonszenvet iparkodnak áldozatkészűségűkkel terjeszteni, másrészt a legűszintűbb hálás elismerésű kötelezik le a szűlököt, kiknek kisedeik első és fontos anyai nevelésűben ily nemesen segédkedni iparkodnak. Kiserje áldás e nemes anyák fáradozásait saját házi szentélyeikben is! Midőn e vizsga eredményét e pár szóval fölemlítetűk, nem mulaszthatjuk el figyelmeztetni a t. c. szűlököt s a nevelés barátait a jűvő hétfőn tartandó felsűvárosi ovoda vizsgára is, mely fűkinteztet szinte szépszámu kisedeknek szolgál ovóhelytűl.

— A helybeli temetkezűsi-egylet 14 évi fenállása óta cáfölhatlanul bebizonyította életrevalóságát, mit azonfelűl a csaknem 12,000 forint tűke is igazol. Ez egylet erűlyes vezetűi a közelebb tartott egyleti közgyűlés határozata szerint most e tűkét ingatlan vagyona ohajtjuk fektetni; helyesen azt gondolván, hogy több kamatot hozand, mintha a takarékpénztárban tartjuk; s a hozandó jűvedelemből a tisztviselők nyernék fizetésűket, mi által szintén az egylet tagjai kiműltetnek meg az évnegyedes tisztifizetésűl. Ez eljárásukat csak helyeselni lehet; azonban nem kell a dologgal hirtenkedni. Kivánatos, hogy ne egy, de több — a célnak megfelelő — eladó ház szemeltessék ki, a hozandó jűvedelem és kiadás pontosan számba vétessék s a legtöbb elűnyt igérű ház szerzűssék meg. Van azonban egy más mód is, mely által az egylet tűkéje szinte biztosítható- és jűvedelmezűbbé tehetű: adassék ki mint az árvatári pénz 6% ingatlan vagyona, melynek pontos vezetűsűvel a tisztikar és két egyleti tag bizand meg. Ez alkalommal épen az egylet érdekeben meg kell jegyezűnk, hogy annak ügyvezetűse igen csekély nyilvánosságúnak örvend, ugy hogy többnyire az egylet tagjai sem tudhatjuk a közgyűlések idejét, és csak azok vehetnek részt a tanácskozásban, kik talán utasítás szerint kiválogatva meghívattak; holott a közgyűlésekre minden egyleti tag jűgszerűleg meghívandó volna. A nagy közűnség pedig az egylet életét — az afűlött lebegű sirhomály miatt — csak a tagtársat zárò koporsò mellett sejtű. (Azt nem tudtuk, hogy a tagok a tisztifizetésűkhez külön járulnak. Azt sem helyeseljűk, hogy az eddig egybegyűlt tűkét ingatlanba fektessék, kivéve ha ezzel is valamely jűtékonny intézkedés nem kapcsolattúnék egybe. Majd ha jobban megismerkedűnk ezen intézet alapszabályai- s céljával, bővebben szűlandunk róla. Szerk.)

— A nűegyletnek f. hó 19-én delűtán választmányi ülése volt, melynek fű tárgyat a városunk lelkes hűlgyeiből megalakult díszes műkedvelű társulat szervezetűben tett lépésekrűli elűterjesztés tevé. A minden szépre és nemesre egyaránt fogékony keblű egyleti elnökű örűmmel tudatá a választmányal, hogy eljárásában a legtöbb helyen meg-elűzű szivesűsűggel s részvétűl fogadtattott, s hogy az első szűnielűadásra már a próbák is megkezdettek. Egyleti alelnökű t. Szarvady né asszony-ság szives volt az elűadásokhoz szűksűges butorok s egyéb kellékek beszerzűsűsűben segédkezűsűt felajálni. Örűmmel közűlnűk az új műkedvelű társulat egyes tagjai neveit is: de nem akarjuk a t. közűnség elűtt az eddig bejegyzetteket még bemutatni, miután a szép koszoru egyes virágokkal még egyre szaporodik. Az e napon tartott próbán mi is jelenvoltunk, s tapasztalòk, hogy a nehéz kezdet már nagyrészt legyűzve, s az első elűadás napja eddigelű, ha véletlen akadályok közbe nem jűnek, jűvű csűtűrtűkre van megállapítva.

— A szegedi szűret, mint halljuk, már a jűvű héten megkezdűdik. Szűnte gyanítjuk, hogy a lakosság nagy része s ezek közt szépeink is az évi foglalkozások e legkellemesbike által is jű ideig igénybe lesznek véve: de azért nem akarjuk hinni, hogy a legkűzelebbi műkedvelű elűadás nem bírandna annyi varázserűvel, hogy a szűreti foglalkozás közepett is ez egy este ne sietnűnek azon szép honleányi áldozat nyujtotta elven minél számosabban résztvenni.

A város közepén eladott házhelyek szép alkalmat nyujtanak vállalkozò polgártársainknak a nagyvárosi kényelemhez idomitott építészetet a legvállalatottabb stűlben városunkban is meghonosítani. Reméljuk, hogy e versenyben mind helybeli derék építészűnk, mind a tán idegen vállalkozòk is nemcsak a vállalatot, hanem a maradandò műemléket is szem elűtt hordozandjuk.

Hazai tudósítások.

— Horvátország sem fog Schmerling politikájának kész szolgája lenni. A legutóbbi napokban küldött kir. leiratban fölmentetik az országgyűlés a felirat készítésétől, s kívánatait egyszerű representatio alakjában kívánja a kormánytól. Azonban a legújabb távirat szerint az országgyűlés elhatározta, hogy megmarad a felirat mellett.

— Az iskolai év kezdetére vonatkozólag a magyar kir. egyetem részéről közölni tétetik: Az eddig fennállt tanrendszernek már a külsőben levő új iskolaévben szükségessé vált módosításait nézve mind az ország közép, mind felsőbb tanintézetiben s egyszersmind a m. k. egyetemre vonatkozólag is a magas k. m. helytartótanács sept. 4-ki kibocsátványára folytán elrendeltetett, hogy az idej tanfolyam itt is, mint az ország többi iskoláiban kivételképen f. é. nov. 1-jén kezdődjék, az akadémiai ifjúság szokásos beiratása azonban lehetőségig hamar hajtsák végre. E célból egyúttal a második évet végzett joghallgatók, kik az ugynevezett jogtörténeti vizsgálatnál még hátralékokban vannak, hivatalosan értesítetnek, hogy e vizsgálatot, mely oct. 15-én kezdődik, az iskolaév főnnebb kitűzött kezdeteig letegyék, s tanulmányaikat eképp háborítlanul folytathassák. Pest, sept. 17. A m. k. egyetem ügyvivőse.

— A budai népszínház megnyitási ünnepélyét három estvén keresztül ismételve, „Bánk bán” nemzeti tragédiával kezdte meg rendes előadásait.

— Szabadkáról írják a „P. N.”nak, hogy a legközelebb tartott városi közgyűlés egy hazafini s becsületbeli kötelességét teljesítette. 1848-ban t. i. a város minden szabadkai önkényes honvédjének hat év után fizetendő 100 pfért köölt le, s addigi használatul nekik 3 lánca földet adatott át. A forradalom után a cs. kormány kiűzte az illetőket ezen földek használatából, s a lekötött összeg kifizetését megtiltotta; most elhatározta a közgyűlés, hogy a jogosult honvédeknek, illetőleg engedményeseiknek vagy örökösöknek ezen (összesen 20—25 ezer ftrra rugó) követelése, hatévi 6% kamatokkal együtt a városi pénztárból kifizetessék.

— A „Györi Közlöny” írja: „Legújabbban a katonai hatóság egy hozzá érkezett felsőbb rendelet közölt városunk tanácsával, melyben neki meghagyatik, miszerint minden gyűlekezetet vagy

mulatságot, mely „honvéd” cím alatt egyesül, katonai erőhatalommal oszlasson szét, azon esetre, ha az előleges felszólítás után azonnal el nem oszolnak. Közlésében azon reményét fejezi ki, hogy ily gyűlekezetek mellőztetésére az alkotmányos hivatalok a szükséges intézkedéseket minél előbb megteendik! E rendeletet a honvédegyelet elnökével azonnal közölték.”

— A Wojwodináról szomorú jóshírek keringnek. A „Srbsk. Du.” azt mondja, hogy a kir. leirat, melylyel a szerb congressus összehívattik, szerb nyelven van szerkesztve, s a congressust már a legközelebbi tavaszra hívja össze. Ezután wojwoda választatik, ki a Wojwodina beligazgatása s a birodalmi tanács képviselőinek választásáról gondoskodik. Ez értekezleten Szeremen kívül a pétervárad és pancsovai határőrezredek vesznek részt.

— A Királyhágóntól aláírás útján Smolkát egy díszkarddal készítenek megajándékozni.

— Kecskekmétről tudósítják a „Sürgöny”, hogy Konstantin nagyherceg keresztútutazása ott is mozgásba hozta a kíváncsiságot. A nagyherceg f. hó 11-én az esti vonattal utazott ottan keresztül a fiatal Paskievits herceg és egy másik — így tréfálkozik a levelező — kimondhatatlan nevű orosz nagy társaságában 14 percig időzött a kecskeméti pályafőnél. A waggon, melyben utazott, köröskörül el volt látva ülésekkel s középen asztallal (mint a bodenbach-dresdai pályán rendes szokásban van). Kiszálltak a herceg szivarra gyújtott egy ottani tanár égő pipájáról. Távoztakor Kecskekméret nagyon távcsövezte. A herceg kíséretéből kifeleddünk egy ökölnyi kis ölebet, mely kiváló kedvence látszott lenni.

— Békésen — a „P. U.” szerint — az adó-executio alkalmával a katonák a város dobosát fegyver közé fogták s úgy akarták kényszeríteni, hogy utcáról utcára járva, dobszó mellett szólítsa fel a lakosokat az adó befizetésére. Hanem a mi dobosunk minden hat lépésnyire elájult, a lábát erősen fájlalván; mikor pedig dobolnia kellett volna, azt mondta, hogy ujjait a göres huzza, és ha leszurják, se tudja verni a dolgot. Eként sehogy sem boldogulhattak vele, s utójjára is a katonák maguk voltak kénytelenek dobolni.

TÁRCA.

Egy szegény ember gyermeke.

(Városi életkép.)

Két év előtt egy szép őszi este, sürgetűsb teendőim végeztével, sétára indultam. Ki városunk hosszát és szélét ismeri, az előtt nem fog feltűnő lenni, midőn azt mondom, hogy a kellemes este kedvezetével annyira kijutottam a külváros egyik népes utcájá végére, hogy csakugyan gondolkodom kelle, tulajdonképen hogyis kerülök ismét vissza lakomba. Azonban ez nem ejtett kétségbe, sőt hogy utam változatosabb legyen, betértem a mellék utcába, hol már a kisebb épületek ablakaiban mindenütt csillogott az egybegyűlt család számára meggyújtott világ.

Szemközt munkáról hazatérő ácsok- és kőművesekkel, s a Tiszáról vizet hozó leányokkal találkoztam, kik egyenkint elmondák a régi jobb idők-ből fenmaradt szokásos estvéli köszöntést, mintha mindannyian ismertek volna.

Egy utcaszögleten azonban több vízholdó leány és napszámos állott csoportban, s kíváncsiságból én is arra irányzám lépteimet, ahol is egy esinosan öltözködött urfit láttam; körülbelül öt éves lehetett, s keservesen sirt. Kérdezém az őt környezőktől, miért sir e fiu?

— Ugy látszik, hogy sétálni küldték őt a sétányra — mondá egy kőműves, ki munkáról jött haza, kezében forgatván dolgozó kanalát; — az inas vezérlő, hibetöleg barátjaira talált ott valahol, s azt mondá a fiúnak, hogy várjon e sarkon, majd ő elmegy számára ágyut venni: azonban ugy látszik, hogy az ágyukeresés közt megszemjázott, s irás közben elfeledé, hogy őt nem korcsnába küldék.

— Nem kérdezték tőle nevét vagy lakását? — Hisz uram ezt kérdeztük tőle már félóraja; de mindössze is annyit tud mondani, hogy a neve Károly, s hogy az apját tatanak hívják, meg hogy szép házban laknak.

— De hát a városrészt sem tudja megmondani?

— Dehogy tudja, hisz ugy látszik, most van először gyalog sétálni, vagy mindig cselédek kísérettek; nem tudna ez magától a másik utcára se menni.

E szavaknál a tömegeből egy nő félbeszakítá a kőművest, mondván: hogy csak nem lehet e fiut itt hagyni az utcán!

— Még valami cigányasszony ellopna, — folytatá egy másik nő.

— El kell őt vezetni a biztoshoz, vagy a policájhoz.

— Vagy a városházához.

— Jer fiam, — fogá meg egy nő kezét.

Azonban a fiu, ki a cigányasszony neve halatára, valamint a biztos névre is megijedt, elkezdett hangosabban sírni, s nekítámaszkodott önével a falnak. Hasztalan akarták rábeszélni őt, félelmével macakassága is növekedett, s már abba akarták hagyni a nők a biztatást, midőn a csoport közt egy kis fiu megszólalt:

— Ismerem én őt jól, — mondá az eltévedt fiut vizsgálva — a belvárosi sz... utcában lakik.

— Láttad már őt valahol?

— Igen is láttam, abban a nagy házban lakik, ahol olyan fényes kapukilincs van.

E szavakra az eltévedt fiu megtörülé szeméit, s nem sirt többé.

A kis fiu felelt minden kérdésre, melyet hozzá intéztek, s oly választ adott, hogy többé nem lehet kétkedni állítása igazsága felől. Az eltévedt fiu is megértette a mondottakat, mert bizalmasan közeledett felé, mintegy pártfogásába ajálván magát.

— Eltudnád tehát őt szüleihez vezetni? — kérde a kőműves, ki a kis fiu magyarázatát érdekel hallgatá.

— Azt nagyon könnyen megtehetem, mert hisz utam is arra vezet.

— Tehát magadra vállalod őt?

— Hát csak jöjün.

S ezzel fölvevé a zsákot, melyet beszéd közben letett a földre, megindult a belvárosba, s az eltévedt fiu ment biztosan utána.

— Csak aztán jó helyre vezesse, — mondám a csoportnak, látván megindulni őket.

— Biztos lehet ön uram, — mondá a kőműves — e kis fiu oly idős, mint az urfiu; de, mint mondani szokás, volt ez már egyszer a malomban, meg a templomban is; a nyomorúság, uram, nagyon jó iskolamester ám!

A csoport szétszózlott, s utam engem is a két fiu felé vezetvén, az jutott eszembe, hogy elkísérendem őket, ha talán mégis nem volna való a kis fiu állítása.

Utól is értem őket; már egymás mellett mentek s beszélgettek barátságosan együtt.

Csak ekkor tűnt fel előttem valódiilag öltözetek ellentéte. A kis urfi öltönye azon eszményi alaku volt, melyen a józóság és tehetőség egyaránt feltűnő. Csinosan kizsinórozott felöltönyén finom csipkés gallér hajlott le vállig a nyak körül. Derekat himzett bársonyöv szorítá; térdig érő nadrágja szinte csipkében végződött; lábain a finom harisnyákat sarkantus cipők fedék bokáig; fején bársonnyal szegélyezett finom kalap vala tollal. Ékítve. Vezetőjének öltönye ellenben a szegénység-

Vegyes hírek.

— A „Nat. Ztg.” egy olaszországi levelet közöl aug. 30-ról, melyben e levél írójának Garibaldi tett látogatása van leírva. E levél szerint, Garibaldi a múlt hó közepén nem távozott el szigetéről, mivel mintegy három hétig erős eszűbaja miatt ágyából sem kelhetett föl. A levelező érdekes részleteket közöl továbbá Garibaldi háztartásáról. A világhírűvé vált sziget lakói jelenleg: Garibaldi, Menotti, a tábornok legidősb fia; Canzio és neje (Garibaldi leánya), Basso, Garibaldi titkára; aztán három tiszt a volt dictator kíséretéből; végre egy kiszolgált katona, ki jelenleg szakácsmesteri hivatalt visel; s egy 80 éves matróna, ki még elég fürgeséggel vezeti a háztartást. „Velem egyidőben érkezett meg Trechi marquis, — írja a levelező — Victor Emanuel küldötte, a király saját kéziratával. A tábornok szokott nyájasságával fogadott minket, s ágyában fölemelkedve megölelt s megcsókolt. Elragadtatással beszélt szigetéről, melyen máris szőlőt, dinnyét s füget sikerült termesztie! Szivarozás, fekete kávézás s kedélyes beszélgetés közben gyorsan eltelt az idő, majd ebédhez ültünk, mely minden egyszerűsége mellett Caprera lakóira nézve mégis rendkívüli lakoma volt, hallevesen kívül ettünk még sült halat, különféle gyümölcsöt, sajtot s ebéd után fekete kávé itunk. Bort is kapott, aki akart, de Garibaldi s társai csak vizet isznak; Garibaldi még táborozás közben sem iszik bort. De a fekete kávé annál inkább szereti, melyből napközben nyole eszszével is megiszik.”

— Az „Ost u. West” egy lengyel határszéli távirata szerint, septemb. 16-ról, Wilna, Bialystok, Grodno, Brzesc, Litewski és Bielsk kerületek s városok a wilnai s grodnoi kormányzóságokban, s a kownoi kormányzóság a nowo-alexandrovai kerület kivételével Razinow főparancsnok által ostromállapotba helyeztetek.

— A Genuából érkezett sürgöny, mely 14-én kelt, jelenti, hogy „Dante” gözös Capreráról visszatért azon hírrel, hogy Garibaldi az észak-amerikai követ ajánlatát a fővezérség iránt visszautasítá.

— A „Pester Lloyd” egyes számainak árulását Bécsben a rendőrség betiltotta. Ehez sem kell magyarázat.

nek legalsóbb fokáról tanuskodott, de azon szegénységnek, mely küzd és el nem vetemedik. Koppott dolmányféleje könyéken és vállakban többször s különféle foltokkal kijavitgatva, a gondos anya megátalkodottságára mutattak, ki még az idő vasfogait is meg akarja foltjaival tompítani; nadrágszáraiból, melyek nagyon rövidkévé váltak, a szabadon levő lábak arról tanuskodtak, hogy a cipők még nem sok alkalmatlanságot okoztak a kis fiúnak teljes életében.

De arcaik sem kevesebb különbséget mutattak e fiuknak, mint öltönyük; az urfi arca gyöngéd és finom vonásokat láttatott; tiszta kék szemei, finom arcüre, mosolygó ajkai az ártatlanság és jólét legkecsesebb alakját tüntették elő; a másik fiu vonásai ellenben bizonyos darabosságot árultak el; tekintete eleven és nyughatatlan vala, arcüre barna, ajkai nem annyira mosolygók, mint beszédek valának; minden a korai tapasztalás által megedzett értelme mutatott vonásaiban; egész biztossággal tért ki az elhaladó kocsiútnak, s haladt előre anélkül, hogy félne az eltévenéstől.

Kitűntem tőle, hogy ő naponkint ebédet hord atyjának, ki akkor a Tisza tulsó partján volt hajócsinálással elfoglalva; a felelősség, melyet az ételvitésnél anyja rábizott, vigyázó- és okossá tevő őt. A kényszerűség megtanítá őt azon kemény de hatalmas leckére, amivel semmi fel nem ér, de a mit semmi ki sem pótol. Szerencsétlenségére a szűk családi körülmények kényszeríték a szülőket a fiut minden oktatástól visszatartani; s ugy látszik nagyon is bánta ezt a fiu, mert amint a belvárosba beértek, itt-ott a boltkirakatoknál a feliratokat társától kérdezé, ha tudja-e mit jelentenek azok?

Eljutottunk eként a sétányig, ahol az eltévedt fiu kezdé már magát némileg tájékozni; dacára elfáradtságának sebesebben kezdett lépdelni; neme a hálának kezdé arcán nyilatkozni, s midőn házukat megpillantá, örömeben felsikoltott, s szaladt a fényes kapukilincs felé: egy nő, ki a lépesökön várt reá, az öröm szavai s csókjaival azonnal elárlá, hogy ő az anya.

Nem látván haza jöni sem az inast, sem a fiut, a házbeli cselédeket elküldé szerte a városba fia fölkeresésére, s aggodalom közepett várakozott a megérkezésre.

Elmondám neki röviden a hallottakat; megköszöné élénken részvételemet fia iránt, s keresé a kis fiut, ki fölismeré és hazavezeté fiát: de e beszélgetés közben az már eltűnt.

Egy év múlva, midőn a lak felé vezetett utam, azon gondolat merült fel agyamban, vajjon mily hálát tanúsított az anya a szegény fiu iránt? S vajjon a két fiu találkozott-e még valaha az életben, s a szerencsés véletlen ledönthet-e köztük a válaszfalat, melyet a születés és vagyon az ily fiuk közt emelni szokott?

Ily kérdéseket intéztem magamhoz, midőn a fényes záru kaput megnyitni látam, s két fiu jelent meg a nyílt kapunál. Az egyik kissé megnöve, de azonnal visszahozta emlékembe az eltévedt fiut, s egykori vezetőjét. Csak az utóbbinak ruhája ment nagy változáson át; felöltönye szürke szövetből tisztaságával csaknem csinosnak mondható vala, s derékon csatos szíjjal vala övezve, lábain csizmák voltak, s fejét jó állapotban levő fekete kalap fedé.

Amidőn észrevettem, mindkét kezében nagy esomó virág volt merő kék liliomból, melyekbe fársa még egypár finomabb virágot is be akart gyuggatni; a fiuk nevetgéltek, s barátságos isten-hozzátot mondtak egymásnak. A kis urfi eltávozó társát mindaddig szemmel kísérte, míg az utcasarkon el nem tűnt szemel elől.

Ekkor megközelítém a fiut, s eszébe hozám egykori találkozásomat; egy darabig nézett reám, s úgy vettem észre, mintha fölismert volna.

— Jó napot kívánok, — mondá menteg-tődző hangon — de nem vehetem le kalapomat, mert Károly urfi mindkét kezemet tele rakta virággal.

— Ti tehát jó barátok lettetek, ugy-e? — kérdém őt.

— Azok ám, — mondá a fiu — most az én apám is gazdag.

— Hogy történt az?

— Károly urfi atyja kölesözött neki pénzt, s most kupec lett, én meg iskolába járok.

— Igaz bizon, most látom nyakadon a csilagot, te császár vagy.

— Károly urfi segít nekem a tanulásban, s osztályomban én lettem a legjobb tanuló.

— Tehát most tanulni voltál?

— Igen, s kaptam tőle virágokat, mert nagy kertjük van, s ezen virágokat anyámnak küldi. — De már én haza értem; alászolgálja!

A fiu mosolygó arccal meghajtá magát és eltűnt. Én folytatám utamat megvizsgált szívvel. Az egy év előtt látott különbség a két fiu közt eltűnt; a jóakarát kiegyenlítő a házagot. Ahelyett, hogy a rang gőgös szava elnémitotta volna a hálát, megszólalt a szülő keblében a szeretet szava, s a kunyhó a palota előszobájává vált. E tényből is világos, hogy amit a világ minden törvénye ki nem egyenlít, azon legkönnyebben segít az emberiség iránti szeretet. ...ly.

Nyílt posta.

— Kistelekre: A sorsjegyek birtokosai mult számunkban egyik kérdés felül már értesültek; a másikra is rövid időn válaszolunk.

— Az „Alföld“ 40-ik száma az első, mely hozzánk jutott; a csere áll!

— R...ne k helyben: A tárcacikket átnézendjük.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, 1861. sept. 20-dikán. A gabonaüzletbe némi színet állott be; e hét utósó napjaiban igen csekély forgalom mutatkozott; azonban a buzaár folyvást állandó. Az idegen vevők bevásárlásaikkal perenyileg felhagytak.

Kukorica már több vidékről érkezett, közte jó minőségűek is találkoznak; az új termés ára 5 frt—5 frt 20 kr-ával kel köblönként csövestől.

Időjárásunk szerda óta hűvös és szeles: csütörtökön legkisebb hőfok reggel 7° R., legnagyobb 14° R.; ma reggel 9° R., délben 17° R.

Üzleti terményárak: tisztabuza, 86 font, köble 10 frt—10 frt 50 kr. Kétszeres, 78 font, 6 frt 60—90 kr. Árpa 4 frt 60 kr.—5 frt. Zab 3 frt 60—80 kr. Kukorica régi 7 frt. Uj 5 frt—5 frt 20 kr. Köles 5 frt 50—60 kr. uj pénzben.

Szegedi piaci árak: Borsó m. 6 ft. 40 k. Lencse 6 ft. 30 k. Paszuly 3 frt — kr. Köles 3 frt 20 kr. Burgonya 1 frt 50 kr. Marhahus fontja 20 kr. Juhus 18 kr. Sertéshus 24 kr. Szalonna mázsája 32 frt 50 kr. Zsir iteje 60 kr. Lángliszt mázsája 14 frt — kr. Zsemlyelisz m. 9 frt — kr. Kenyérlisz iteje 8 kr. Kukoricalisz iteje 6 kr. Árpadara 2 iteje 16 kr. Köleskása iteje 10 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 62 kr. Repeolaj 34 kr. Lenmagolaj 52 kr. Faggyu mázsája 39 frt — kr. Faggyuvertya öntött fontja 40 kr, mártott 32 kr. Szappan fontja 28 kr. Kőröfőle 15 ft — kr. Tölgyfa 12 frt — kr. Lányfa 7 ft — kr. Kőszén vékaja 42 kr. Széna m. uj 1 frt 10 kr. Szalma m. 80 kr. Kender m. 21 frt. Len 40 frt.

VIZÁLLÁS.

TISZA SZEGEDNÉL sept. 21-én 0' 6" 0"

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u., 2 óra 50 perkor éjjel. — Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este. Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.

Bécsi pénzfolyam sept. 19-én.

5% metalliques 80.75; nemzeti kölesön 67.65; bank-részvények 747.—; hitelintézeti részvények 183.60; ezüst-agio 136.—; londoni váltók 136.30; arany darabja 6.51.

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik: hogy 1-ször. F. évi september hó 23. délutáni 3 órakor az accis-javadalom, vagyis a városba kereskedésre behozott szesz italok után fizetendő díj-szedési jog bérbeadásá iránt a tanács-teremben árverés, ugy 2-ször. F. évi september hó 24. délutáni 3 órakor a város, kórház s szegényápolda szükségletére kívántató 349 öl lágú tizifa beszerzése iránt a tanács-teremben árlejtés, valamint 3-ször. Ugyancsak f. évi september 24-én délutáni 4 órakor a városi s kórházi lovak tartására szükséges 416 posonyi mérő zab beszerzése iránt a tanács-teremben árlejtés fog tartatni.

Miről vállalkozók 10% bánat-pénzzel leendő megjelenés iránt értesítetnek.

Szeged, 1861. évi sept. hó 16-án.

Osztróvszky József, polgárnagy.

26 hold

szántó- és kaszálóföld, mely a szegedi határban, fekete szélben, Fogas Illés tanyája szomszédságában fekszik, és Juhász Nándor tulajdona, szabad kézből eladó, — értekezni lehet iránta f. Szabó Imre tanácsnok ural Szegeden.

Egy jóminőségű teke-asztal

minden hozzátartozandó eszközökkel szabad kézből eladó. Bővebben értekezhetni Saller Józseffel (lakik felső város, saját ház, 221. sz. a.).

Növény-pergament - papiros

a gyümölcsös üvegek olcsó és siker-módoni bekötözésére, valamint egyéb használatra is kapható **Burger Zsigmond** könyvkereskedésében.

(217-5)

Az első magyar általános biztosító-társaság biztosít tőkéket és évjáradékokat (nyugdíjakat) minden alakban

a lehető legolcsóbb díjakért, s biztosítottait egyéb előnyök felett a tiszta nyeresémény 50%-jában is részesíti.

A biztosítási módok közelebb kibocsátott áttekintése, melyhez a díjszabályok is csatolva, a főügynökségi irodában helyben, ugy minden ügynökségnél ingyen kaphatók, hol a közönség az életbiztosítás iránt bővebb felvilágosítást nyerhet.

A t. közönség értesítetik, hogy az elébb kibocsátott I. és II. program s vázlat több változás miatt érvényen kívülé tétetik.

Az első magyar általános biztosító-társaság helybeli főügynöksége.

(Irodája: Széchenyi-tér, özv. Rieger Mihálynő házában.)

Nyomatott a K...tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában.

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik, hogy a Széchenyi-téren közgyűlésséleg eladásra jelölt házhelyekből, a Götz-, Lefter-, Neskovits- és Grün-féle házak előtti hat üres háztelek f. évi october 3-án délutáni 3 órakor a tanács-teremben tartandó nyilvános árverés utján eladatni fognak.

Az erre vonatkozólag megállapított szerződési feltételek az alkamarási hivatalban bármikor megtekinthetők.

Miről venniszándékozók 10% bánat-pénzzel leendő megjelenés iránt értesítetnek. Szeged, 1861-ik évi september hó 17-én.

Osztróvszky József, polgárnagy.

Állni való szőlő, kecskecesü és muskatal fajok, kapható **Adler Ignác** orvos kertjében Uj-Szegeden (ezelőtt Pinterféle kert).

Előfizetési fölhívás

KORUNK

cimű politikai lapra.

Közel egy évi fennállása alatt a „Korunk“ igyekezett kitűzött programjához hiven a Királyhágón innen és túl fölmerülő események alkotmányos szellemű tükré lenni, s közleményei gyorsasága által a politikai érdekeltség feszült várakozását oly sietve elégíteni ki, hogy a pesti és bécsi lapokat kétszer 24 órával előzte meg. A lap e megkezdett irányban és modorban jövőre is mindent megtesz, hogy a t. közönség méltanylását fenntartsa.

Előfizetési árak helyben házhoz hordva s vidéken a postai szétküldés mellett:

oct.—decemberre . . . . . 3 frt.
oct.—mártiusra . . . . . 6 frt.

Az előfizetési pénzek alólrít kiadóhoz küldendők be. Kolozsvár, sept. 8. 1861.

Demjén László, kiadó.

A Galandférget veszély és fájdalom nélkül 2 óra alatt elfizi **Dr. Bloch** Bécsben. Gyógyszer utasítással küldetik. - Egyebet német levelezés által.

Előfizetési fölhívás „ALFÖLD“ című politikai napilapra,

mely f. évi augustus 1-ső óta jelenvén meg, a napi eseményeken kívül az alföld kereskedelmét, célirányos gazdaszatát, intézményeit, s általában annak nemzeti érdekeit, és különösen e vidék fontosabb eseményeit képviseli. Azon részvét, melyet a közönség az „Alföld“ irányában mutatott, alólrítat új erőre és kitartásra ösztönzi és bátorítja, hogy lapját lehetőleg dúsabb és érdekesebb tartalommal, egy ily vidéki közlöny fontos feladatának megfelelőleg, programjához hiven folytassa.

Előfizetési feltételek.

Okt.—decemberi folyamra helyben vagy postán küldve 3 frt 75 kr. A gyűjtők minden 10 egyszerre beküldött előfizető után egy tiszteletpéldányt nyernek.

Hirdetmények minden divatozó nyelven legutányosb áron felvétetnek. Az előfizetési pénz az „Alföld“ kiadóhivatalához bérmentve intézendő. Arad, september 14-én 1861.

Bettelheim Vilmos, kiadó-tulajdonos.

Hirdetmény.

A felozlatott szegedi cs. kir. megyei törvényszékhez, Pollák Simon örököse mint felperesek által, Lovázi József elleni végrehajtási ügyben nyújtott folyamodás folytán, a szegedi telekkönyvekben említett Lovázi József nevére irva lévő, bíróság lezálogolt 109. szak. 125. sz. 1005 négyszög öl, 109. " 135. " 1¹⁰⁹/₁₂₀₀ hold, 109. " 138. " 139 négyszög öl, 109. " 139. " 2¹⁰⁹/₁₂₀₀ hold, 109. " 136. " 1158 négyszög öl, 56. hegyi, a rajta lévő épületekkel 2199 frt 75 krra becsült szőlőföldek, ugy a lezálogoláskor a telekkönyvben, mely Lovázi József nevére találatott, 134. 135. szak. 1156. sz. 65⁹⁸⁵/₁₂₀₀ hold szőlővel beültetett, és összesen 6201 frt 35 krra becsült, azonban ebből időközben 41¹¹⁵/₁₂₀₀ hold apró részletekben mások nevére átíratván, jelenleg a szegedi telekkönyvben 300. szellér szám alatt Salátis Pál, Kostyik János, Csernovitz János, Jakab Imre, Bus György, Tóth András, Cseszkó György, Czérna Antal, Kanász Pál, Bata István, Danyi István, Bata Sándor, Csikós Péter, Abonyi István, Berta József, Dobó Mátyás, Bali József, Barna János, Pató Jakab, Szegedi János; 2529. szellér-szám alatt Vlasits Antal, Illési Nagy György, Karai György, Wagner Ferenc, Nyilos Illés, Szalkai Pál, Szalma Mihály, Csóka György, Németh Antal, Tombác Ágnes, Fürtön István, Koncz Antal, Galias János, Püspök Mihály, Posa Mátyás neveiken; 23¹⁰¹⁰/₁₂₀₀ hold mennyiségben pedig Lovázi József nevére találató homoki kaszálóföldeknek felpereseknek osztr. ért. 2270 frt 50 kr. tüke követelése, ennek 1857. sept. 15-től járó 5% kamatai, 100 frt 6 kr. megítelt és újabbán okozott 20 frt költségei kielégítése tekintetéből, az említett megyei törvényszék 1366/861 sz. a. határozatával elrendelt árverésére kitűzött határnapok, a bekövetkezett felozlatás miatt meg nem tartathatván; az árverés fogantatosítását megrendelő Szeged városi jelenlegi törvényszéknek folyó évi 1656/2451. sz. a. határozatával elrendelt árverésére első ízbeni árverésére 1861-ik év october 5-dik napja, ennek nem sikerülése esetében pedig a második árverés határnapján 1861-ik évi nov. hó 9-ik napja, mindenkor reggeli 10 óra, felperesek által kért és bíróság megalapított feltételek mellett, melyek a törvényszék kiadóhivatalában bármikor megtekinthetők, tüzetik ki. Felhivatnak tehát mindazok, kik a kérdéses ingatlanokra nyilvánkönyvekbe történt bejegyzésnél fogva magokat jelzálog jogot nyerteknek vélik, miszerint azt az eladás napjáig bejelenteni annál inkább el ne mulasszák, mivel ellenkező esetben a vételárnak hírok nélkül leendő felozlatását magoknak tulajdoníthatják. Kelt Szegeden, 1861. évi aug. 27-én tartott polg. törvényszéki ülésből. Kiadta: **Korpásy Menyhért,** m. k. aljegyző.